

Krajský úřad Ústeckého kraje

Velká Hradební 3118/48
400 02 Ústí nad Labem

Nejvyšší správní soud
Moravské náměstí 611/6
657 40 Brno

Datum: 4. 8. 2023
Spisová značka: KUUK/108765/2021
Číslo jednací: KUUK/116897/2023/DS/Hru
UID: kuukes8c146285
Vyřizuje/linka: Bc. Květuše Hrubá/520

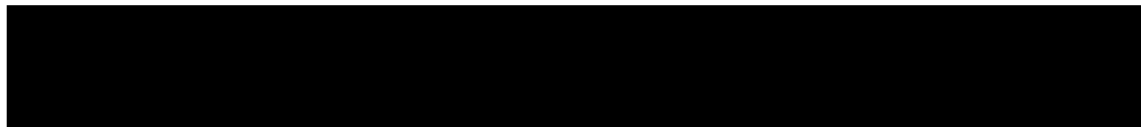
Vaše čj.: 9 As 188/2023

Věc: Kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem
čj. 41 A 5/2023-37 ze dne 31. 5. 2023 - odůvodnění

Ke spisové značce 9 As 188/2023

vedené Nejvyšším správním soudem

žalobce:

žalovaný: Krajský úřad Ústeckého kraje

STĚŽOVATEL: Krajský úřad Ústeckého kraje se sídlem Ústí nad Labem, Velká Hradební 3118/48, 400 02, zastoupený JUDr. Mgr. Stanislavem Körnerem na základě pověření ředitele Krajského úřadu Ústeckého kraje

I.

Krajský úřad Ústeckého kraje (dále „stěžovatel“) podal dne 13. 7. 2023 k Nejvyššímu správnímu soudu se sídlem v Brně kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem čj. 41 A 5/2023-37 ze dne 31. 5. 2023, jímž byla rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, čj. KUUK/184675/2022/DS/Hru ze dne 14. 12. 2022 a rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem sp. zn. MMUL/OPA/ODN/68933/2021/Dr, interního ozn. DN00676/2021/Dr ze dne 30. 5. 2022 **prohlášena za nicotná.**

II.

Kasační stížnost byla podána proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem čj. 41 A 5/2023-37 ze dne 31. 5. 2023 v celém jeho rozsahu z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále „SŘS“), neboť stěžovatel spatřuje nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení, a nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

Stěžovatel níže doplňuje důvod napadení rozsudku krajského soudu (kasační námitku).

III.

a)

Stěžovatel nesouhlasí se závěrem krajského soudu ohledně nicotnosti rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, čísla jednacího KUUK/184675/2022/DS/Hru ze dne 14. 12. 2022 a rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem sp. zn. MMUL/OPA/ODN/68933/2021/Dr, int. ozn. DN00676/2021/Dr ze dne 30. 5. 2022 z důvodu absolutní věcné nepříslušnosti obou uvedených správních orgánů k projednání přestupku žalobkyně a nadále setrvává na svém závěru, že v daném případě bylo postupováno v souladu se zákonem, a to z následujících důvodů.

b)

Krajský soud v Ústí nad Labem opřel svůj závěr o nicotnosti rozhodnutí o rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) čj. 1 As 36/2010-44 ze dne 19. 5. 2010, jenž se však vztahoval k případu, kdy přestupce byl příslušníkem Hasičského záchranného sboru i v době rozhodování o přestupku správním orgánem, kterým byl v daném případě Městský úřad Nýřany.

Žalobkyně [REDAKCE] ale přestala být vojákyní z povolání v průběhu řízení o přestupku vedeném vojenským útvarem, proto tento útvar postoupil věc k projednání věcně a místně příslušnému správnímu orgánu, tedy Magistrátu města Ústí nad Labem.

Mimo to, výše uvedený rozsudek NSS se vztahoval k zákonu č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, jenž byl s účinností od 1. 7. 2017 zrušen zákonem č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 250/2016 Sb.“), přičemž žalobkyně přestupek spáchala v roce 2020, tedy již za účinnosti právě zákona č. 250/2016 Sb.

Rozsudek NSS čj. 1 As 36/2010-44 ze dne 19. 5. 2010 tedy stěžovatel nepovažuje za příslušný k případu žalobkyně [REDAKCE].

c)

Stěžovatel poukazuje na ustanovení § 4 odst. 6 zákona č. 250/2016 Sb., podle něhož „Není-li správnímu orgánu do vydání rozhodnutí o přestupku v prvním stupni známa skutečnost, že obviněný je osobou uvedenou v odstavci 5 písm. a) nebo b), jeho jednání se projedná jako přestupek podle tohoto zákona. Jestliže správní orgán po vydání rozhodnutí o přestupku

v prvním stupni zjistí, že obviněný je osobou uvedenou v odstavci 5 písm. a) nebo b), vyrozumí o této skutečnosti bezodkladně příslušného služebního funkcionáře nebo příslušný služební orgán.“

Současně se považuje za důležité zmínit i ustanovení § 4 odst. 7 téhož zákona, podle něhož „Jednání, které má znaky přestupku, se projedná jako přestupek podle tohoto zákona, pokud jeho pachatel přestal být osobou uvedenou v odstavci 5 před vydáním rozhodnutí ve věci v prvním stupni.“

Pokud by měl platit závěr učiněný Krajským soudem v Ústí nad Labem v rozsudku čj. 41 A 5/2023-37 ze dne 31. 5. 2023 o nicotnosti rozhodnutí správních orgánů z důvodu absolutní věcné nepříslušnosti k projednání přestupku žalobkyně, byla by výše citovaná ustanovení § 4 odst. 6 a odst. 7 zákona č. 250/2016 Sb. marginální a nepoužitelná, neboť rozhodnutí vydaná podle těchto ustanovení by byla nicotná.

Kromě toho, Magistrát města Ústí nad Labem poté, kdy mu byl od orgánu Policie České republiky postoupen přestupkový spis k přestupku [REDAKCE] a kdy zjistil, že v případě jmenované se jedná o osobu podléhající vojenské kázeňské pravomoci ve smyslu ustanovení § 4 odst. 5 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb., věc řádně předal „mateřskému“ útvaru jmenované, tj. Velitelství 4. brigády rychlého nasazení se sídlem v Žatci. Ten jako správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí, jímž uznal žalobkyni vinnou ze spáchání projednávaného přestupku. Proti tomuto rozhodnutí podala [REDAKCE] odvolání, o němž coby odvolací orgán rozhodovalo Velitelství pozemních sil se sídlem v Olomouci, jež rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušilo a věc vrátilo k novému projednání. Následně Velitelství 4. brigády rychlého nasazení se sídlem v Žatci vydalo ve věci rozhodnutí, proti němuž jmenovaná opět brojila odvoláním, jemuž odvolací orgán opět vyhověl, rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil a věc vrátil k novému projednání. Než bylo ve věci vydáno rozhodnutí v prvním stupni, byl paní [REDAKCE] ke dni 28. 2. 2021 ukončen služební poměr, proto Velitelství 4. brigády rychlého nasazení se sídlem v Žatci coby správní orgán I. stupně věc usnesením postoupil Magistrátu města Ústí nad Labem.

Vzhledem ke skutečnosti, že obě rozhodnutí vydaná Velitelstvím 4. brigády rychlého nasazení se sídlem v Žatci coby správním orgánem I. stupně byla odvolacím orgánem zrušena, nebránila žádná objektivní překážka tomu, aby přestupek [REDAKCE] projednal v souladu s výše citovaným ustanovením § 4 odst. 7 zákona č. 250/2016 Sb. jako věcně a místně příslušný správní orgán Magistrát města Ústí nad Labem.

d)

NSS se v rozsudku čj. 6 Ads 87/2013 – 31 ze dne 23. 4. 2014, tedy v pozdějším (novějším) než je Krajským soudem v Ústí nad Labem použitý rozsudek NSS čj. 1 As 36/2010-44 z 19. 5. 2010, zabýval nicotností rozhodnutí z důvodu věcné nepříslušnosti a učinil závěr, že nicotnost nastává pouze tehdy, pokud o věci rozhodoval absolutně věcně nepříslušný orgán, což je orgán, jemuž jsou k rozhodování svěřeny věci obsahově odlišné. V označeném rozsudku NSS uvedl „... nicotnost ve smyslu § 77 odst. 1 správního řádu tedy způsobují pouze ty nejtěžší vady příslušnosti. Institut věcné příslušnosti slouží k určení, který z orgánů nadaný obecně pravomocí rozhodovat o právech a povinnostech osob ve veřejné správě bude rozhodovat v konkrétní věci. Věcnou příslušnost samozřejmě nelze vymezovat individuálně, tj. s ohledem na každý jednotlivý společenský vztah, nýbrž druhově: právo vytváří okruhy věcí spojených vnitřní podobností, definuje je společnými znaky a tyto skupiny obsahově spřízněných věcí pak svěruje k rozhodování jednotlivým správním orgánům. Absolutní nedostatek věcné příslušnosti nastává tehdy, jestliže o věci nerozhoduje orgán k tomu určený, nýbrž orgán jiný – takový, jemuž jsou k rozhodování svěřeny věci obsahově odlišné.“

Magistrát města Ústí nad Labem, který ve věci přestupku žalobkyně [REDAKCE] rozhodoval, je obecním úřadem obce s rozšířenou působností, který je v souladu s ustanovením § 124 odst. 5 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. věcně příslušným k projednávání přestupků podle tohoto zákona. Jedná se tedy o správní orgán, který je podle ustanovení

§ 60 zákona č. 250/2016 Sb. věcně příslušný k projednávání a rozhodování ve věcech přestupků, které mu byly svěřeny zákonem nebo na základě zákona.

Věcná příslušnost Krajského úřadu Ústeckého kraje jakožto odvolacího orgánu příslušného k přezkoumávání rozhodnutí obecních úřadů obce s rozšířenou působností je dána ustanovením § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, a ustanovením § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů.

Stěžovatel, Krajský úřad Ústeckého kraje, je přesvědčen, že v projednávané věci se v žádném případě nemohlo jednat o absolutní věcnou nepříslušnost k projednání přestupku žalobkyně správními orgány obou stupňů.

IV.

Stěžovatel s ohledem na výše uvedené navrhuje Nejvyššímu správnímu soudu, aby vydal rozsudek, jímž zruší rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem čj. 41 A 5/2023-37 ze dne 31. 5. 2023 v celém jeho rozsahu a vrátí věc tomuto soudu zpět k dalšímu řízení.

JUDr. Mgr. Stanislav Körner
z pověření ředitele krajského úřadu

Přílohy:

- pověření k zastupování
- spis Magistrátu města Ústí nad Labem č. 68933/21
- spis KÚÚK sp. zn. KUUK/108765/2021